

I m., säges i dagligt tal i st. f.: i morgons. *I går m.*, i går morgons.

MORSELL, mårssä'll, m. 3. (ital. *Morsello*, sockerb.) Kaka af socker och kryddor.

MORSGRIS, mörsgri's, m. 2. (fam.) Det af barnen, som en mor mest älskar och klemar med. *Mammass gosse*.

MORSK, mörskr, a. 2. (sammandraget af *Mordisk*) Barsk, bister. *Se m. ut. — Morskhet*, f. 3. — *Morskt*, adv.

MORTALITET, mårttalitet, f. sing. (lat. *Mortalitas*) Dödlighet; antal af dödsfall i ett land, på en ort, inom viss tid.

MORTALITETSLISTA, mårttalitetslista, f. 1. Förteckning på dem, som dött inom loppet af ett år, i en församling.

MORTARE, m. 3. *Se Mortel*.

MORTEL, mört'l, m. 2. pl. *mortlar*. Ett slags cylinder- eller halfklotformigt kärl af metall, sten o. s. v., hvaruti vissa ämnen medelst stöt sönderkrossas. *Stöta peppar i en m.* Kallas i äldre språket *Mortare*.

MORTELSTÖT, m. 2. Litet stångformigt redskap af metall eller sten, med eller utan klump i ändan, och som begagnas att dermed sönderstöta vissa ämnen i mortel.

MORTÅG, mörtåg, m. sing. Ört med hvita, stundom rödletta blommor. *Polygonum viviparum*.

MOS, n. 3. 1) Mat, frukt, bär o. s. v., sönderkokta till stadgan af en gröt eller deg. Man har således Körsbärs-, Äpel-, Hallonmos, o. s. v. — 2) (apot.) Blandning af pulver med något flytande ämne, som gifver blandningen stadga af en gröt eller en deg.

MOSA SIG, v. r. 1. Antaga stadga af mos.

MOSAIK, --i'k, m. 3. (lat. *Mosaicum*) 1) Konstarbete af mångfärgade sten-, glas- eller marmorstycken, konstigt sammanlagda vid hvarandra, så att de bilda liksom en tafsa. — 2) Konsten att utföra sådana arbeten. — *Ss. M-arbete, -målning*.

MOSAIKGULD, --i'kgüll, n. sing. *Se Musivguld*.

MOSAIK, -sajsk, a. 2. Af Moses stiftad, inrättad, införd. *M-a religionen. M-a stadgar*.

MOSAND, mosånd, m. sing. Grof sand, sådan som den, hvilken finnes i moar.

MOSCHUSOXE, må'skussóxe, m. 2. pl. — *oxar*. *Se Desmansoxe*.

MOSCHUSSVIN, må'skuss-svi'n, n. 3. Djur af de mångklöfvade, i Sydamerika, som vid svansen har en körtel, hvilken afsöndrar en myskartad olja.

MOSCOVAD, *se Mascovad*.

MOSELVIN ell. blott **MOSEL**, n. sing. En sort vin ifrån trakterna vid Mosel.

MOSES, mösäss, nom. prop. m. 1) Namnet på Judiska religionens stiftare. *Mose böcker*, de fem första böckerna i bibeln. — 2) Ett mansnamn.

MOSIG, a. 2. 1) Som har beskaffenhet af mos. — 2) (fam.) Rusig. — *Mosighet*, f. 3.

MOSIPPA, f. 1. En art sippa med vackra gulröda blommor. *Anemone hepatica*.

MOSKE, måské, m. 3. (arab. *Mesdsched*, ställe för tillbedjan) Tempel för den offentliga gudstjensten hos Turkarna.

MOSSA, f. 1. 1) Öfverdrag af mossväxter, som betäcka en jordfläck, en trädstam, en sten, mur, o. s. v. *Ell med m. beväxt berg*. — 2) Samlad mängd af mossväxter, skilda från sin växtort. *Täta*

med m. — 3) *Se Mossväxt. — Ss. Mossbeväxt*, [Måssa.]

MOSSA SIG, v. r. ell. **MOSSAS**, v. d. 1. Betäckas med mossa.

MOSSA, m. 2. pl. *mossar*. Sådan mark, som utgöres af en tjock mossfäll, flytande på vatten, hvilket innehålles i djupa bergs- och lerskålar. [Måsse.]

MOSSHUF, m. 2. pl. — *hufvar*. Ett mösslikt, stiftbärande täckelse öfver fröredningen på mossor. [Måsse-]

MOSSHUMLA, f. 1. En insekt af Humleslägtet. *Bombus Muscorum*.

MOSSIG, a. 2. Betäckt med mossa. [Måssig.]

MOSSKAKA, f. 1. (sockerb.) Rund kaka af mjöl, socker, smör och ägg, beströdd med mandelstrimlor, pistacier och socker.

MOSSKORALL, --äll, m. 3. *M-er*, benämning på de slags koraller, som tillhöra 1:a ordningen af Djurväxterna, och till det yttre likna mossväxter.

MOSSLUPEN, a. 2. neutr. — *et*. Öfverväxt med mossa.

MOSSROS, f. 1. En art af Törnrosorna; röd eller hvit, enkel eller dubbel, med mösslikt ludd på blomfodret. *Rosa centifolia muscosa*.

MOSSROT, f. 3. pl. — *rötter*. Örtsläglet *Se-linum*, med hvita blomslockar.

MOSS-STJELK, m. 2. Stjelk på bladmossor.

MOSSTORF, m. sing. Den mera brunaktiga torf, som merendels ligger ofvanpå den egentliga brännrotven, och består till största delen af oupplösta växttrådar.

MOSSVÄXT, f. 3. (bot.) Liten grön växt, merendels med särskilt rot, stam, blad och fröredning.

MOSTER, möst'r o. móst'r, f. 2. pl. *mostrar*. Mors syster. Heter i äldre lagstil Modersyster.

MOT, prep. *Se Emot*. Brukas i sammansättningar nästan uteslutande. *Se f. ö. Anm.* under *Emot*. — Antar äfven substantiv natur, och betyder då: a) Motvind. *Det blåser m. Få m.* — b) Motgång. *I m. och med. Han har fått m.* — Sammansättningarne *Mothålla, -läggga, -sparka, -sträfvä, -ställa, -vånd*, m. fl., förstås lätt af sig själfva.

MOTA, v. a. 1. 1) Ställa sig emot någon, för att hindra honom att komma fram. *M. en skenande häst. M. fienden*, spärra vägen för honom. (Fam. talesätt) *M. Olle i grind*, förekomma ens anslag, afsigter. — 2) (fig.) Hindra fortgången af något. *M. det onda, olyckan. M. ens anslag.* — *Syn. Se Hindra.* — 3) Fösa. *M. oxar. M. hem boskapen ifrån betet.* — *Motande*, n. 4.

MOTARBETA, v. a. 1. Arbeta på, bemöda sig att hindra, att förekomma, att tillintetgöra. *M. någon. M. ens planer.* — *Syn. Motverka.* — *Motarbetande*, n. 4.

MOTBESKYLLNING, f. 2. Beskyllning, som göres tillbaka mot någon, af hvilken man blifvit beskyldd för något. — *Syn. Rekrimation.*

MOTBESÖK, n. 3. *Se Kontravisit*.

MOTBJUDANDE, a. 1. Som väcker vedervilja. — *Syn. Se Vidrig*.

MOTBOK, f. 3. pl. — *böcker*. Liten bok med inhäftadt papper, hvari någon viss persons kontanta uttag eller varuköp antecknas af handlande, på bruk o. s. v., och hvilken tjänar till kontroll, när vidräkning sker.

MOTBORR, m. 2. Borr, som användes till motborrning.